

път при търговица бѣденъ човѣкъ, който проси — това значи, че Господъ иска отъ човѣка да посвети извѣстно врѣме и Нему; нека му даде нѣщо, нека му каже блага дума; но често той му казва: „Махни се — имамъ работа“. Господъ тогава пише въ своя тефтеръ; че еди-кой не е посветилъ даденото врѣме Нему. Търговецътъ постапи така 3—4 пъти и виждашъ — дошла криза, изгубилъ 100—200,000 л. Взема му ги Господъ, защото не изпълнилъ закона. Съ земледѣлеца, който не изпълнява закона, какво става? Съе 2—3 години, но нивата не ражда — защото е отказалъ да посвети единъ малък моментъ на Бога. Свещеницитѣ пъкъ ще кажатъ, че всичкото врѣме човѣкъ трѣбва да посвети на Бога. Много добрѣ, но тѣ не правятъ това. Моисей, който е далъ закона за почивката, е билъ много по-уменъ — казалъ е: „Шестъ деня работи за себе си, за жена си, за дѣцата си, за приятелитѣ си, а седмия денъ е на Господа Бога твоего“. Тази почивка е необходима за тебе, за да влѣзешъ вътрѣ въ себе си и да прѣцѣпишъ опитността, която си ималъ прѣзъ деня на седмицата. Ще кажешъ на жена си и на дѣцата си: „Оставете ме свободенъ, днесъ да послужа на Господа“. Ама дѣцата се биели, жената била неразположена; оставете ги не ги прѣкомѣрно съжелявайте. Ако жалите вашитѣ близки и приятели въ този денъ, вие ще излѣзете вънъ отъ божествената хармония и ще изгубите единъ великъ моминтъ отъ живота си. Дойдатъ хора при мене и ми се оплакватъ, че нѣма, какво да ядатъ. Азъ съмъ опиталъ всички методи на ядене, съ които хората се хранятъ. Ялъ съмъ по една ябълка, само бобъ, и пакъ съмъ проживѣлъ. Споредъ мене, само хлѣбецъ е най-хубавата храна. Ама това не било хигиенична храна. Месцето, масълцето, маслинкитѣ, пастърмата, супица, направена отъ ягнешки дробчета — тѣ сж още по нехигиенични. Казватъ: „Да се яде така, както прѣпорѣчвашъ, то е калугерска работа“, Заблудили сме се съ животински умъ и сме станали месоядци: заблудили сме се съ инстинкта на свинята и сме станали всеядци — свинята яде всичко, отъ нищо не се отказва. Веднѣжъ дойде при мене единъ попъ и като говорѣхъ така, той ми възрази: „Азъ имамъ здравъ стомахъ и всичко мога да ямъ“. — Дайте му, всичко, каквото иска да яде, рекохъ. Слѣдъ като яде, бо-